

אותו.

כבר קידמונו גדולים שתירגמו הרבה מן הוזהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש: הן אמת כי בתחילה יראנו לגשת אל הקודש ולתרגם את הוזהר ללשון הקודש, אך כבר קידמונו גדולים שתירגמו הרבה מן הוזהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש, ולא מיהו בידם כל עיקר.

בזמן הרב הקדוש ר"ה חיים ויטאל זי"ע היה קיים ספר זהר בלשון הקודש: ומי לנו גדול מהגאון הקדוש רבי חיים חזקיהו מדיני זי"ע, בעל ה"שדי חמד" (בהסכמתו לספר "זהר תורה") שמילק כל צד חשש מלתרגם את הוזהר ללשון הקודש, כדלהלן: בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הוזהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש. אם כי יש גם דיעה הפוכה שהוזהר הקדוש הוא תרגום של ספר הבהיר שהינו חיבור קדום מאד, אך ה"שדי חמד" נוקט לשון ראשון עיקר, וראיתו היא מכך שספר הבהיר אשר לשונו דחוקה, וזאת משום שלא רצה המעתיק לשנות מדברי הוזהר בלשון הארמית, ומוסיף וכותב הגאון הנ"ל, שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר"ה חיים ויטאל ספר זהר בלשון הקודש. שכן בפירושו על זהר בראשית (דף ל"ה ע"ב) הזכיר רבי חיים דברים מן הוזהר תוך ציון מקורם: "זהר לשון הקודש".

רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג – שחי בזמנו של רבי חיים ויטאל – חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש: כמו כן כמה גדולים תירגמו חלקים ניכרים מן הוזהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג – בעל הפירוש "אמרי בינה" על הוזהר הקדוש, שחי בזמנו של ר"ה חיים ויטאל – אשר חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן התורה, מקום מוצא דברי ביאור הכתוב ההוא בזהר" – כלשונו כהקדמתו.

אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצת, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתינו הקדושה: רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסיבה שהניעתו לשנות מהלשון המקורית של הוזהר הקדוש ללשון הקודש, וז"ל: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הוזהר] בלשונו כהווייתו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הוזהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם... בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצת, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתינו הקדושה... כאשר כל דברי הוזהר יהיו בעזר ה" יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו". הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום הוזהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הוזהר הקדוש – למען יקל יותר להבין את תוכן דברי הוזהר הקדוש.

חיבורו החשוב "מקור חכמה" – זכה להסכמות בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש: יש לציין כי חיבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה' אלפים שס"ט – זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש, וכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי